A°. 1834. N°. 56.

ZONDAG DEN 13den JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

BURGERLIJKE STAND.

Gouvernements Secretarij.

Den 10 *Julij* 1834.

Heden zijn ten Gouvernements-huize in ondertrouw opgenomen:

FRANS FEUCHTER, *jongman* oud *dertig* jaren gebooren te *Gersfeld* (*Koningrijk Beijeren*) en ANNA ISABELLA WORSDELL, *jonge dochter* oud *zeventien* jaren geboren alhier en beide woonachtig in deze Kolonie.

In kennisse van mij,
Eerste Commies ter Secretarij voormeld,
G. S. DE VEER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

[*Uittreksels uit de Nieuwe Amsterdamsche Courant en Algemeen Handelsblad en Haarl. Courant*, *tot en met* 24 *Mei* 1834.]

Een bijzondere brief uit Curaçao van den 16den April, behelst de volgende berigten nopens Columbia of Venezuela, in welks nabijheid onze eilanden Curaçao, Aruba, enz. gelegen zijn, en ten welken opzigte wij eenigzins belang in die landstreken hebben:

»De staat van Venezuela gaat voort, om in ongestoorde rust deszelfs toestand te verbeteren. Het op nieuw vergaderde kongres heeft eenige besluiten uitgevaardigd, ter verbetering der regtspleging en andere takken der burgerlijke administratie; onder anderen ook tot aanlegging van nieuwe wegen, bij voorbeeld, een weg van Caracas naar Victoria, enz. Jammer is het, dat vele stappen, welke die staat voorwaarts doet, tot nadeel van ons eiland uitvallen. Eene kleine bron van bestaan vonden eenige Curaçaosche schippers in het vangen van schildpadden, het weghalen van zeemeeuwen-eijeren, het branden van kalkovens en het kappen van eenig verfhout, op de ten oosten van ons gelegen eilandjes, als Aves, Orchilla, Rocas, enz. Deze eilanden, hoewel onbewoond zijnde, werden door het Spaansche Gouvernement gerekend tot de vaste kust te behooren; doch men liet er onze vaartuigjes ongestoord visschen. Ook het onafhankelijke bestuur had in de eerste jaren te veel met binnenlandsche onlusten te doen, om ons aldaar te stooren. Thans is het varen op dezelve door den Staat van Venezuela verboden, behalve het zoeken naar meeuwen-eijeren, tegen eene duur betaalde vergunning. Het kongres van Venezuela heeft de schildpaddenvangst verpacht aan een' vreemdeling voor twaalf jaren, ter fabricering van kammen en andere snuisterijen van caret-schildpad. De Venezuelasche kustbewaarders houden een wakend oog, en reeds zijn er voorbeelden, dat een vaartuig, dat van hier op die eilanden voer, genomen en opgebragt is geworden. Deze kustbewaarders, zoo wel als een verbeterd douaan-sijstema, verhinderen ook allen invoer van sluikgoederen.

»Ook in de kerkhervorming gaat het kongres langzaam voort. De tienden zijn afgeschaft, vele kloosters in collegien en scholen veranderd, en de geestelijkheid is aan het wereldsche bestuur onderworpen. Thans is ook de wet, welke alle godsdienstige gezindheden vrijheid toestaat, doorgegaan, wijl het kongres inzag, dat, wilde het deugdzame en nijvere vreemdelingen aanlokken, het ook godsdienstige vrijheid moest verleenen; geen mensch zonder godsdienst kan een goed burger zijn, en geen godsdienstig mensch kan zich in een land nederzetten, waar hij zijne godsdienst niet kan uitoefenen. Om aan het volksvoordeel toe te geven, is het kongres uit de volgende grondstelling uitgegaan: de konstitutie maakt in het geheel geene melding aangaande eene heerschende godsdienst; er wordt geen artikel over de godsdienst in dezelve gevonden, (de aartsbisschop noemt het in zijne herderlijke brieven, de atheïstische constitutie) dus is, volgens dezelve, ook geene godsdienstuitoefening hoegenaamd verboden; en daarom is er dit artikel in de grondwet bijgevoegd:

»»De vrije godsdienstuitoefening van alle gezindheden is *niet* verboden."''

»Er ligt geen twijfel of dit artikel zal bij eene volgende zitting aldus veranderd worden:

»»De vrije godsdienstuitoefening is toegestaan aan alle gezindheden."'' — Waarschijnlijk zal eene synagoge te Coro, alwaar zulk een groot aantal Curaçaosche Joden zich nedergezet hebben, de eerste vreemde tempel in Venezuela zijn.

»Het dagblad der Liberalen van Caracas, *el Conciso*, wilde dit negatieve artikel reeds in een positive veranderd hebben, dewijl, volgens dit blad, de gansche natie voor de godsdienstige verdraagzaamheid is, en slechts eenige priesters en suffe oude vrouwen er tegen zijn; doch de gebannen bisschoppen, die verleden jaar naar Curaçao gevlugt waren, zeiden, dat de geheele natie aan hunne zijde en tegen de verdraagzaamheid was, doch dat er slechts eenige leden van het kongres, die Voltaire gelezen hadden, tegen hen en de H. Kerk waren. Toen de aartsbisschop van hier vertrok en zijne vrienden hem toewenschten, dat zij hoopten, dat de H. Kerk in hare oude regten zou hersteld worden, antwoordde hij: »»Dat zal de Duivel wel weten te beletten."'' Dat de wereldlijke magt toch de overhand op de geestelijkheid heeft verkregen, blijkt hieruit, dat alle geestelijken, die tegen de maatregelen van het kongres hebben durven prediken, opgeligt zijn, en met het eerste het beste vaartuig naar Curaçao zijn verzonden, waar zij dan vrij konden uitmokken en herderlijke brieven aan hunne gemeenten konden opstellen. Een kongres, dat uit lieden bestaat, die tot grondregel aannemen, dat een mensch zonder godsdienst geen goed burger kan zijn, kan toch niet zaamgesteld zijn uit enkele *Godverzakers*, zoo als de aartsbisschop beweerde.

»Sedert eenige jaren bestaat er een wapenstilstand de facto, tusschen Spanje en deszelfs voormalige kolonien in Amerika. Columbia heeft reeds lang opgehouden *let tres-de-marque* aan kapers af te geven, en sedert dien tijd is er ook geene daad van vijandelijkheid gepleegd geworden. Men laat elkanders vlaggen ongemoeid. Columbia deed een' stap verder door toe te staan, dat er voortbrengselen van Spaanschen grond in neutrale bodems ingevoerd werden; thans zijn ook, volgens een gouvernements besluit, de Spaansche vlaggen in de havens van Venezuela toegelaten. De uitgewekene Spanjaarden uit Columbia zijn in volle hoop, dat het Regentschap der Koningin de onafhankelijkheid van Zuid-Amerika zal erkennen, ten einde verder rustig bezit van hunne eigendommen aldaar te kunnen nemen.

»Ferdinand, zeggen zij, kon dit slecht doen, om zich zelven niet ongelijk te blijven; doch de Koningin, tegen wie de Amerikanen niet zijn opgestaan, kan dit doen zonder hare eer te kwetsen. Dit zou voor Spanje en Zuid-Amerika even voordeelig zijn, en de banden van drie eeuwen bestaan, die afgebroken waren, weder aanknoopen. Het liberale Dagblad *el Conciso* dringt er sterk op aan, om nijverige Europesche Spanjaarden in Venezuela te lokken en slechts priester en monnikken te weren, ten einde Venezuela niet weer in de boeijen van het fanatismus te klinken, welke het pas heeft verbroken."

BELGIE.

In den *Phare* leest men: Maandag avond is in onze haven aangekomen, de Amerikaansche brik *Smirna*, Kapitein Louring, eene groote Hollandsche Vlag aan zijne voormast geheschen hebbende, welke hij niet dan op order van den Conducteur der loodsboot heeft gestreken. Deze zaak wordt volgenderwijze verhaald: Drie kantoorbedienden van drie scheepsmakelaars waren aan boord dier brik. De Kapitein met hen over onze zaken met Holland sprekende, mengden zich twee der schepelingen, Engelschen van geboorte, in het gesprek en zeiden, dat onze Erfprins dood was, dat Linnen weinig tijds alles zoude geëindigd zijn, en dat de Hollandsche vlag op de rivier zoude wapperen als te voren; dat, om de eer te hebben van het eerste schip te zijn dat onder die vlag zoude binnenloopen, zij hem raadden haar te hijschen. De Kapitein vraagde den aan boord zijnde Hollandschen Loods diens gevoelen, en deze wraakte ten sterkste des Kapitein's voornemen, die daarop antwoordde, dat hij meester was aan zijn boord, en het doen wilde; zoo als hij dan ook metterdaad het gedaan heeft, tegenover het Noorderfort, tot hoon en schimp der Belgische natie.

— De *Mercure* deelt eenen brief mede van Konstantinopel aan eenen Belgischen koopman geschreven; daarin leest men: Gij weet Mijnheer, dat dit land alle bronnen oplevert tot eenen voortdurenden handel met het uwe; maar om met eenig voordeel te handelen, zoude men eene reguliere vaart moeten kunnen oprigten, en de koopwaren van invoer kunnen leveren tot gelijken prijs als die der Engelschen en andere op dit land handeldrijvende Natien.

Indien uwe fabrieken eenen vertierweg zoeken, kunnen zij er hier eenen grooten vinden; de *kruidnagelen*, *suiker*, *losse* en *in brooden*, *glasruiten*, worden hier in groote hoeveelheid verkocht, zoo als ook eene groote menigte andere artikelen, waarvan ik u eene volledige lijst zal doen toekomen.

Onze wisselkoersen staan vast; de Hollandsche gulden op 321 paras.

Uwe waren zouden geene hoogere inkomende regten dan die van Engeland of Frankrijk betalen.

PARIJS, 20 *Mei*. Van Madrid is, dd. 7 Mei, de volgende brief ontvangen:

Onze Kapitein-Generaal had de Koningin verzocht om het garnizoen van Madrid de provincie Navarra in te zenden, behalve de tot lijfwacht der Koninklijke familie benoodigde troepen, op zich nemende om met de *urbanen* en de 5 kompagnien voor de publieke veiligheid, de orde en rust der gansche provincie te handhaven. De Koningin heeft zijn voorstel niet aangenomen.

De Generaal Quesada, in zijn eergevoel gegriefd door zijne jongste neêrlaag bij Vittoria, is met 6,300 man te velde getrokken om 25,000 man te gaan bevechten, welke men rekent dat Zumalacarreguy kan onder zijne bevelen hebben. De Regering, billijkerwijze ontrust door deze vermetelheid, heeft aan alle de kolonnes die aan den

zoom van Oud Kastilie, de oevers der Douro en in een gedeelte van Arragon zijn gelegerd, bevel gezonden om met geforceerde marchen ter zijner hulp op te rukken. — Een gedeelte van ons garnizoen is uitgetrokken om zich op den weg van Burgos te echelonneren, en de, door de voorgemelde troepen verlaten punten te dekken.

'sGRAVENHAGE, 22 *Mei.* Sedert eenen geruimen tijd worden de paspoorten van *verdachte* fransche reizigers, welke zich aan onze grenzen aanmelden, herwaarts opgezonden, ten einde het binnenkomen te verhoeden van de zendelingen der revolutionaire *propaganda.* Het bewind van Frankrijk heeft dezen maatregel van voorzigtigheid (welke kwalijk kan worden gewraakt, daar het zeker is, dat dikwerf dergelijke zendelingen zich hier te lande hebben trachten intedringen) euvel opgenomen, en heeft, als eene wedervergelding, *al* de Nederlanders, welke zich naar Frankrijk begeven, om 't even van welke zijde, onderworpen aan de noodzakelijkheid van hunne paspoorten naar Parijs te zenden, en aan de grenzen te blijven wachten, tot dat dezelven te Parijs zijn onderzocht. Na vergeefsche pogingen, om de fransche regering te doen gevoelen, dat hetgeen ten harent als algemeene regel geldt, hier te lande slechts als eene uitzondering wordt toegepast, waeht men eerlang maatregelen, welke de waardigheid der regering reeds vroeger had kunnen vorderen, en volgens welke al de fransche reizigers in Nederland op gelijken voet als de nederlandsche in Frankrijk zullen worden behandeld. Zoo men verzekert, zullen ook voortaan geene Franschen, uit Belgie komende, worden toegelaten, noch passen derwaarts kunnen erlangen. Voorts wil men weten, dat het bevolene toezigt op revolutionaire zendelingen niet vruchteloos is geweest, en dat verscheidene dier lieden zijn aangehouden en over de grenzen gebragt.

BERLIJN, 16 *Mei.* De minister *Ancillon* is uit Weenen alhier teruggekomen.

— De russische nieuwsbladen behelzen eene breedvoerige beschrijving van de plegtigheden en feesten, die den 4den en 5den dezer te Petersburg hebben plaats gehad, bij gelegenheid, dat de grootvorst troonopvolger *Alexander*, meerderjarig geworden zijnde, den eed als erfgenaam des troons heeft afgelegd. Deze eed was van den navolgenden inhoud:

»In naam des almagtigen Gods, voor Zijn heilig Evangelie, zweer en beloof ik Z. K. M., mijnen allergenadigsten heer vader, trouw en opregt te dienen en in alles te gehoorzamen, zonder mijn leven tot den laatsten droppel bloeds te ontzien, en alle tot Zr. Ms. doorluchtig gebied, kracht en magt behoorende en door de wetten bepaalde of nog te bepalen regten en privilegien, naar mijn beste weten en naar krachten en vermogen te bewaren en te beschermen; al datgene bevorderende, wat kan strekken tot getrouwe dienst van Z. K. M. en tot nut des Rijks.

»Als opvolger van den troon aller Russen en van den met denzelven vereenigden troon van het Czaardom Polen en het groothertogdom Finland, verbind ik mij en zweer ik, alle verordeningen op de troonopvolging en de familie-instellingen, die in de grondwetten des Rijks zijn opgeteekend, in al derzelver kracht en omvang te handhaven; hetgeen ik voor God en zijn jongste gerigt te verantwoorden heb.

»Heer, God der vaderen en Koning der Koningen! leer, verlicht en leid mij in het groote werk, dat ik te doen heb; de wijsheid, die naast Uwen troon zit, begeleide mij! zend mij dezelve van uit Uwen heiligen hemel, opdat ik begrijpe, hetgeen voor Uwe oogen welbehagen vindt en naar Uwe geboden regt is. In Uwe hand beveel ik mijn hart. Amen."

Deze eed is door den jeugdigen vorst met diep gevoel en zigtbare aandoening uitgesproken. — Bij de plegtigheid waren behalve het keizerlijke gezin, eene talrijke menigte rijks-grooten, de hooge geestelijkheid, het corps diplomatique en een aantal soldaten van de garde tegenwoordig.

FRANKFORT, 20 *Mei.* Uit Weenen, 11 Mei, schrijft men, dat de meeste duitsche ministers reeds om afscheids-audientien bij den Keizer verzocht hadden, en dat men hieruit opmaakte, dat de conferentien spoedig zouden gesloten worden. — Een nederlandsche courier was naar 's Gravenhage, en een fransche naar Parijs vertrokken; hunne depeches hadden, naar men dacht, betrekking op de belgisch-hollandsche geschillen.

— Het dagblad van Augsburg behelst een berigt, gedagteekend uit Frankfort 11 Mei, betrekkelijk de te Biberich gevoerde onderhandelingen omtrent de zaak van Luxemburg, waarin de schrijver in de eerste plaats zijn vroeger gegeven berigt herhaalt, dat laatstelijk door den Hertog van Nassau gewigtige bedenkingen gemaakt, en daardoor groote moeijelijkheden opgerezen zijn, nadat in de maand April gemeend had, dat genoemde vorst zijne toestemming tot het afstaan van het waalsche gedeelte van Luxemburg aan Belgie zoo goed als werkelijk verleend had. Daarna meldt de schrijver het volgende:

»De bedenkingen van den Hertog maken het vooreerst zeer onzeker, of spoedig eene famile overeenkomst zal tot stand komen, dan of men niet genoopt zal zijn, om in de eerste plaats tot andere middelen van beslissing zijne toevlugt te nemen, opdat ten minste iets in de zaak geschiede. Er is weinig aan te twijfelen, of de Koning der Nederlanden wenscht eindelijk eens eene vereffening met alle belanghebbenden tot stand gebragt te zien, en zal tot dit einde opofferingen doen, maar deze opofferingen zouden zijne krachten niet behooren te boven te gaan, gelijk het zich aan den anderen kant bevestigt, dat de Hertog van Nassau geneigd is, den Koning te helpen, maar niet te zeer ten koste van de regtmatige aanspraken der agnaten. Nu acht de Koning der Nederlanden zich niet in de gelegenheid, om aan de wenschen der agnaten te voldoen; deze laatstgenoemden vreezen daarentegen voor de verantwoordelijkheid, waaraan zij zich door het aannemen van de aangebodene schadeloosstelling jegens hunne tijdgenooten en nakomelingschap zouden blootstellen. Zoo blijft de zaak op nieuw onafgedaan, en, te oordeelen naar den tegenwoordigen stand van zaken, kan er nog veel tijd verloopen, eer dezelve beslist is, ten zij de Hertog van Nassau weder tot andere gedachten mogt komen, of geheel onverwachts gunstige omstandigheden zich mogten opdoen."

Het bovengenoemde dagblad van Augsburg behelst ook nog het volgende berigt, gedagteekend uit Berlijn, 10 Mei:

»De briefwisseling van ons kabinet met Weenen en St. Petersburg is zeer levendig, en schijnt thans voornamelijk veroorzaakt te worden door den inval der Spanjaarden op portugeesch grondgebied, waarover men hoogst ontevreden is. De bijeenroeping der Cortes is voor Spanje eene gewigtige gebeurtenis, en de eerste stap der tegenwoordige regering in eenen stellig liberalen geest. De Koningin-regentes heeft daardoor het onbeperkt monarchale beginsel laten varen, en zal waarschijnlijk door den tijd en de ondervinding het hagchelijke van dat besluit leeren kennen. Zij is van verschillende kanten gewaarschuwd geworden, om dezen weg niet in te slaan; indien de mogendheden eenen waarborg hadden gehad voor de handhaving in Spanje van den ouden regeringsvorm, dan zouden zij de Koningin *Isabella* erkend hebben. Zoodanigen waarborg meenden men in den minister *Zea* te bezitten: maar diens verwijdering deed duidelijk blijken, onder welken invloed de Regentes stond, en strekte tot waarschuwing om zich niet te overhaasten met de erkenning van een bewind, hetwelk zich op den weg der toegeeflijkheid al verder en verder scheen te zullen laten wegslepen. Daar de mogendheden hieromtrent ook zelfs geenen zweem van verantwoordelijkheid op zich wilden laden, hadden zij, naar men verneemt, voorwaaaden voor de erkenning gesteld, en denzelven afhankelijk gemaakt van het aanblijven des heeren Zea als minister. Nu de Cortes bijeengeroepen zijn, en men te Madrid den alouden weg begint te verlaten, schijnen de mogendheden aan de Koningin eenen laatsten wenk te willen geven, en dezelve tegen verdere concessien te willen waarschuwen door het terugroepen harer diplomatieke agenten."

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

(28117) Den 20sten Junij 1834. R. SCHLÖRHOLTZ, aan J. F. C. PHILIPS, van het Huis en Erf, aan de *Domine Straat*, La. D. No. 387.

Den 28sten. CHARLES NICOLAAS GOEDE, aan WM. J. VANIER, van een Erf en de zich daarop bevindende Steenen Put, gelegen aan de *Graven-* of *Soldaten Straat*, bekend onder La. D. No. 70; als mede van het aan dit Erf geaccrocheerd stuk Land, gelegen over de *Sommelsdijks Kreek*.

Den 4den Julij. Exploicteur bij het Geregtshof, aan ROBERT BARBOUR, van het Huis en Erf, aan de *Zwartenhovenbrug Straat*, La. D. No 489, aangekomen hebbende J. M. WELHAVEN.

Idem. Denzelven als voren, aan Dr. NASSIJ, van de Gronden *Valkenburg* en *Mijn Vermaak*, met de daarop staande Gebouwen, ieder groot 500 akkers, gelegen in de *Coropina Kreek*, aangekomen hebbende JOHANNA MARIA KLAASSEN.

Den 8sten. P. E. SIMONS, nom. ux., BENJAMIN DE LA PARRA, ISAK ARIAS, nom. ux. en JOSUA DE LA PARRA, als Erfgenamen van den Boedel wijlen ISAAC DE LA PARRA JR., aan JANSIE HESHUIJSEN, voor hare Kinderen, met namen FLORIS COLIN, HENRIETTE, PETER TURGUAND, WILLIAM FERRIER en EMMA VICTORINA JANE ADNEY, van het Huis en Erf, aan de *Groote Dwars Straat*, La. D. No. 711.

Paramaribo den 10 *Julij* 1834.

WENTHOLT.
Fung. Griffier.

De Heer NICOLAAS ROJER, met overlegging van *drie* DIPLOMA'S van de Leidsche Academie, inhoudende zijne promotie tot *Medicinæ- Chirurgiæ et Artis Obstetriciæ Doctor*, door het COLLEGIUM MEDICUM als *DOCTOR IN DE MEDICIJNEN, HEEL- en VERLOSKUNDE* in deze Kolonie geadmitteerd zijnde; zoo wordt hiervan bij deze de daarbij belanghebbende kennis gegeven.

Paramaribo den 10 *Julij* 1834.

H. H.. DIEPERINK,
Scriba.

(29409) JB. BECK, thans wonende aan de *Noorder Kerk Straat*, in het Huis La. B. No. 165, laatst bewoond door de Heeren BETTING & Co., (over den WelEd. Heer J. F. P. MEIJER) — presenteert deszelfs fijne Dranken en Winkelwaren &c., voor civile prijzen te koop aan, — verders recommandeert hij zich aan zijne geëerde begunstigers.

Paramaribo den 13 *Julij* 1834.

(29406) Boomrijpe *BANANNEN*, te bekomen op de Plantaadje *Kerkshoven*; — adres bij P. MAIJ qq.

Paramaribo den 13 *Julij* 1834.

(29397) Mevrouw KARSSEBOOM, geb. DE MEINERTSHAGEN en de vrije AAGJE van MEINERTSHAGEN vertrekken.

(29411) De Heer EDWARD WIJLDE, is voornemens deze Kolonie binnen kort te verlaten.

Paramaribo den 12 *Julij* 1834.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.